

Proglas

Ako vas danas ne brine pretjerana religioznost u crkvi, vrijeme je da vas zabrine. Činimo upravo ono što je Isus rekao da ne činimo. Trebalo bi da nas duboko uznemiri to što smo postali pobožniji od samog utemeljivača naše vjere. Postali smo fariseji i saduceji ovoga vremena - usavršavamo umijeće da izgledamo dobro u javnosti, dok skrivamo ono što je loše u privatnosti.

Biblija definiše Boga jednom riječju, i to nije 'religija'. To je *agape* ljubav. Svojim primjerom pokazao nam je kako voljeti one koji nisu voljeni i kako biti prijatelj onima koji nemaju prijatelja. I nije koristio vjerske simbole, slogane, posebnu odjeću, ni reklamu. On je jednostavno volio.

A religija je najčešće odvojena od žrtveničke, *agape* ljubavi.

Počinje sa mnom, mojim željama i potrebama.

Ne ispunjava najveću Božju zapovijest, stavljajući sebične želje i navike iznad onoga što je najbolje za druge.

Međutim, ljubav je ta koja definiše našu najvišu ulogu, a ne religija. Religija je opcionalna - ljubav nije.

Znajte da se bavite religioznim djelima prvenstveno zbog sebe, a ne zbog Boga. Njegov prvi zahtjev je ljubav usmjerena ka drugima, a ne obožavanje.

Isus je bio prijatelj grješnika. Češće je bio među neznancima nego među religioznim ljudima. Šta to znači za nas danas? To znači da, ako želimo da zaista živimo sa Isusom, treba da provodimo manje vremena u 'crkvi', a više vremena na ulicama, među izopštenima iz društva.

'Religija' se definiše svijećama, himnama, pjesmama hvale, liturgijama, bilbordima, naljepnicama na automobilima, hrišćanskim sloganima, svetom odjećom, 'riječima od Gospoda', evangelizacijom, crkvama, krstovima, vjerskim simbolima i još mnogo čime. To je naučena i uvježbana vještina, za razliku od spontane ljubavi djeteta.

Vjera i ljubav su riječi akcije, a ne pasivna uvjerenja i osjećanja.

Religioznost koja se uselila u nas umjesto duhovnosti oduzima hrišćanstvu ljepotu i snagu pred svijetom.

PROTIV RELIGIOZNOSTI - ZA ISTINSKU DUHOVNOST

Zbog svega toga, mi koji tražimo istinsku duhovnost:

- Odbacujemo religiju kojoj su vrijednosti u ritualima, simbolima i javnim izjavama. Ljubav, saosjećanje i moral — to su pravi kriterijumi duhovnosti, ne svjetlost svijeća, imena praznika ni broj posjetilaca vjerskih objekata.
- Ne prihvatamo hijerarhiju pobožnosti, gdje religiozni “stručnjaci” određuju ko je bliži “spasenju”, a ko je daleko. Svako ljudsko biće zaslužuje slobodu i dostojanstvo, a religija ne smije biti instrument razdora.
- Ne pristajemo na religijska učenja koja dijele ljude na “prave” i “pogrešne”, “spašene” i “nespašene”. Put kojim treba ići jeste put ljubavi koja uključuje, a ne diskriminacije i otpora prema drugačijima — po vjeri, porijeklu, društvenom statusu.
- Tvrdimo da prava duhovnost ne leži u velikim ceremonijama, već u milosrđu, pomoći siromašnima, pružanju ruke obespravljenima. Tamo gdje religija mari samo za spoljašnju sliku, mi bismo unutrašnje djelo.
- Nećemo ćutati pred religijskim autoritetima koji legitimišu nepravdu, održavaju nejednakost, štite moćne i utiču na vlast na štetu slabih. Duhovnost zahtijeva hrabrost da se ustane protiv takvih zloupotreba.
- Gnušamo se licemjerja gdje se govori o ljubavi, a ćuti pred patnjom. Gdje je važnije pokazivanje svoje religioznosti nego iskrena briga za bližnjeg. Duhovnost je kada radimo dobro bez očekivanja priznanja; kada se mijenjamo iznutra, a ne zbog pohvala.

Zato donosimo:

PROGLAS

Za slobodu duha

I kažemo:

Ne više okova i lažnog sjaja. Religija nas je vjekovima učila da mjerimo vjeru obredom, a ne djelom; da slavimo formu, a zaboravimo suštinu.

Ne više podjela. Duh ne poznaje granice ni zidove koje religija podiže.

Ne više licemjerja. Nećemo vjeru koja se pokazuje na ulici, a skriva nepravdu u tišini. Nećemo autoritete koji propovjedaju ljubav, a podržavaju moćne i gaze slabe.

Prava duhovnost nije u knjigama i činovima, nego u srcu koje saosjeća, u ruci koja pomaže, u hrabrosti da se ustane protiv nepravde.

Zato odbacujemo religiju kao teret i obmanu. Biramo put slobodnog duha, put ljubavi, put istinske zajednice među ljudima.

Neka ovo bude naš zavjet: umjesto religije – duhovnost; umjesto obreda – djelo; umjesto straha – sloboda.

